ရှင့်ဂျာကုလားအွန္တရယ်...မြန်မာပြည်သူပြည်သားတိုင်းသတိပြုကြလော့....

ကျွန်တော်လည်း အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ရောက်ဖူးတယ်။ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ ဘာသာပေါင်းစုံ၊ အလွှာပေါင်း စုံကိုလည်းတွေ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အသစ်အဆန်းဆိုလို့ (၈) လေးလုံးနောက်ပိုင်းမှ တွင် တွင်ကျယ်ကျယ်ကြားလာခဲ့တဲ့ ဝေါဟာရတခုမှာ ရိုဟင်ဂျာဆိုတဲ့ စကားလုံးပဲ။ သို့သော် လူတစ်ဦးတစ်ယောက် နာမည်လား၊ သက်မဲ့အရာဝတ္ထုနာမည်လားဆိုတာကို ခွဲခွဲခြားခြားမသိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမယ့် ရခိုင်ပြည်က ပေါက်ဖွားလာတဲ့ဝေါဟာရ တစ်ခုဆိုတာကိုတော့ သိလာရတယ်။ သို့သော်လည်း သူတို့ဘဝနဲ့ သူတို့ အကြောင်းပဲလေ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ပါဘူး။ သူတို့လည်း ဗမာပြည်သားပဲဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့ ခပ်တန်တန်ပဲနေခဲ့တယ်။ န၀တ စစ်အစိုးရလက်ထက် တိုင်းရင်းသားလူဦးရေစာရင်းကို ကောက်တဲ့အခါမှာ ရခိုင်ပြည်မှ လူမျိုးစု တွေ စာ ရင်းမှာ ရိုဟင်ဂျာဆိုတဲ့ဝေါဟာရ နာမည်တစ်ခုပါမလာတဲ့အခါ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ဘဝင်မ ကျဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

သူတို့ဘဝသူတို့အခြေအနေတွေကိုလည်း လေ့လာချင်တဲ့စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ သို့သော်လည်း အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် စိတ်ထဲမှာသာရှိခဲ့တာပါ၊ ထင်သလောက်ဖြစ်မလာပါဘူး။ ၂၀၁၁ ခုကျမှ ရိုဟင်ဂျာဆိုတဲ့အသံ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ထွက်ပေါ်လာတာကိုတွေ့ရတယ်။ ကန့်ကွက်သံတွေ၊ ရှုပ်ချသံတွေကို လည်းကြား လာရတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ မခံချင်စိတ်တွေ၊ ဒေါသစိတ်တွေ၊ သနားစိတ်တွေ၊ ကိုယ် ချင်းစာစိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာမိတယ်။ ဒါဆိုသူတို့ဟာ ဘာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ကန့်ကွက်ခံနေရ တာ လဲ၊ လေ့လာချင်စိတ် ပြင်းထန်လာတဲ့အခါ လေ့လာကြည့်မိတယ်။ သူတို့ဟာ ဘင်္ဂလီအနွယ်ဝင် စစ်တပ် ကောင်း မှုဆလင်တွေလို့သိလာရတယ်။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ နယ်စပ်ဒေသမှာနေတယ်လို့သိလာရတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဘာကြောင့် ရိုဟင်ဂျာဖြစ်ရသလဲ။ ရခိုင်ပြည်မှ ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို မေး ကြည့်တဲ့အခါ သူကရိုဟင်ဂျာဆိုတဲ့ဝေါဟာရဟာ ရခိုင်ပြည်မှာမရှိဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဘင်္ဂလီဘာသာမှာ နိုင်ငံခြားသားလို့အဓိပ္ပာယ်ရတယ်လို့ သိရတယ်။ ရခိုင်ပြည်ထဲမှာတော့ သူတို့ကို လွှင့်ကျလို့ ဝေါဟာ ရရှိ တယ်။ လွှင့်ကျဆိုတာ အခြားတနေရာမှ သစ်ရွက်တွေလွှင့်ကျလာသလိုမျိုးပေါ့။ ဗမာစကားနဲ့ ပြောရမယ်ဆို ရင်တော့ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားလို့ပြောလို့ရတယ်။ ရခိုင်ပြည်ကို အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်စဉ်က ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ စစ်တပ်ကောင်းဒေသမှ စပါးအငှါးလာရိပ်တဲ့ ဘင်္ဂလီကူလီ (အလုပ်သမား) တွေသာ ဖြစ် ကြောင့် အကျယ် တဝင့်ရှင်းပြတယ်။ သူကဆက်ပြီးတော့ ဘယ်စာအုပ်၊ ဘယ်သမိုင်း စသဖြင့် သူပြောတာ စုံ လို့ပဲ။ သို့သော် လည်း ကျွန်တော်စိတ်မဝင်စားပါ။ ဒီလောက်သမိုင်းကိုလေ့လာဖို့ အချိန်လည်းမပေးနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်ရောက် ဖူးတဲ့နယ်စပ်ဒေသတွေ၊ နိုင်ငံတွေမှာနေတဲ့ လူတွေအကြောင်းကို စိတ်ကူးထဲမှာ ပြန်ပြီးတော့ ပုံဖော်ကြည့် မိတယ်။ ပထမဆုံး ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ်ကိုလေ့လာကြည့်ကြရအောင်၊ အဲဒီထဲမှာတွေ့ရတာက တနင်္သာရီတိုင်း ကမ်းတောမသယ်ဆိုတာရှိတယ်။ အဲဒီမှာ ဗမာအခေါ်ပသျှူး။ သူတို့ဟာ သူတို့

မလေးအနွယ်ဝင် မာရယုပဟု ခံယူကြတယ်။ မူဆလင်ဘာသာကို ကိုးကိုယ်ကြတယ်။ ဘယ်တိုင်းရင်းသားလို့မှမပြောပါဘူး၊ မခံယူကြပါဘူး။ ဒုတိယကတော့ ထိုင်းလူမျိုး၊ ထိုင်းအနွယ်ဝင် သူတို့ဟာသူတို့ ခွန်ထိုင်း ထိုင်းလူမျိုးလို့သာခံယူကြတယ်၊ ဘယ်တိုင်းရင်းသားလို့လည်း မခံယူကြပါဘူး။ ရည်ကြည်ရာ မြက်နရာ ဗမာပြည်ကောင်းစားစဉ်က အခြေချနေ ထိုင်သူတွေသာဖြစ်ကြတယ်။ တို့ဗမာတွေကလည်း လူသားအချင်းချင်းမို့ ဘာပြဿနာမှ မလုပ်ကြပါဘူး။ ဒီလိုဆိုတော့ ထိုင်း၊မလေးနယ်စပ်ဒေသကို ကြည့်ကြရအောင် ထိုင်းနိုင်ငံတောင်ပိုင်း။ ပါတနီ၊ ဟကျိုင်၊ ဆုံခရာ၊ နရာထီဂွါ စတဲ့နယ်မြေတွေမှာ ထိုင်းလူမျိုးတွေနဲ့အတူ မလေးအနွယ်ဝင် မြန်မာအခေါ် ပသျှူး၊ ထိုင်းအခေါ် ခွန်ခစ်၊ မလေးအခေါ် မာရယု၊ သူတို့ဟာကို သူတို့ မလေးအနွယ် ထိုင်းနိုင်ငံသားလို့သာခံယူကြတယ်။ ထိုင်းလူမျိုးကတော့ နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည့်လို့သတ်မှတ်ကြတယ်၊ ခွန်ခစ် (ဧည့်သည်) လို့သာခေါ်ကြတယ်။ သူတို့ တွေကလည်း ထိုင်းနိုင်ငံတိုင်းရင်းသားလို့ မခံယူကြပါဘူး။ သို့သော်လည်း ထိုင်းနဲ့မလေး အနွယ် ဝင်တို့ဟာ အတူတူလုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင်ကြတယ်။ မလေးနိုင်ငံထဲ မှာရှိတဲ့ ထိုင်းတွေကလည်း ခွန်ထိုင်း (ထိုင်းလူမျိုး) ဟုသာခံယူကြတယ်။ မလေးလူမျိုးတွေကလည်း အော်ရန် ထိုင်းလန်း ဟုသာခေါ်ဆိုကြတယ်။ သူတို့ကလည်း မလေးတိုင်းရင်းသားဟူ၍ မခံယူကြပါ။ သို့သော်လည်း သူတို့တထွေဟာလည်း အေးအတူ ပူအမျှငြိမ်းချမ်းစွာ လက်တွဲကာ အတူတကွနေထိုင်လျှက်ရှိနေပါတယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်-မြန်မာ နယ်စပ်ကို သွားကြရ အောင်။ မြန်မာအခေါ် ဘင်္ဂလီမူဆလင်၊ ရခိုင်အခေါ် စစ်တပ်ကောင်းမူဆလင်၊ ဒီရိုဟင်ဂျာဆိုတဲ့ဝေါဟာရကို ကျွန်တော်လည်း ဦးနှောက်မမှီတော့ မန္တလေး သမိုင်းဌာနက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကိုမေးကြည့်တော့ သူကဒီလိုပြောတယ်၊ ဟော့ကောင် စစ်တစ် ကောင်းအနွယ်ဖွား ဘင်္ဂလီကုလားက ဒို့ဗမာပြည်မှာ ဘာကြောင့်တိုင်းရင်းသားလာဖြစ်ရတာလဲ။ ရိုဟင်ဂျာ၊ ရိုဟင်ဂျာ တစ်ဂျာဂျာနဲ့ မရှိတာအရှိလုပ်နေကြတာ တော်တော်တတ်နိုင်တဲ့လူတွေပဲ။ တိုင်းရင်း သားဟုတ် မဟုတ် ရခိုင်သမိုင်းဆရာတိုင်းသိသလို၊ ဗမာသမိုင်း ဆရာတိုင်းလည်း သိတယ်။ အရှေ့ တောင် အာရှသမိုင်းဆရာတိုင်းသိသလို၊ ဘင်္ဂလီသမိုင်း ဆရာတွေလည်း သိကြတယ်။ တကယ်လို့ တိုင်းရင်း သား ဟုတ်တယ် မဟုတ်၊ မင်းတို့ပါးစပ်ကပြော၊ မင်းတို့လက်ကရေး၊ အချိန်ကုန်တယ် လူပန်းတယ်။ ဘာခက်တာမှတ်လို့ကွာ အဲဒီသမိုင်းဆရာတွေကိုခေါ်ပြီး သမိုင်းရှင်းလင်းပွဲလုပ်လိုက်ရင်၊ သမိုင်းဆရာတွေက အဖြေပေးပါလိမ့်မယ်။ လူမျိုးတိုင်း လူမျိုးတိုင်းဟာ ကိုယ့်သမိုင်းကိုယ်ရေးကြတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အပ်နဲ့ထွင်လို့ရမယ့်ကိစ္စကို ပေါက်ဆင်နဲ့ပေါက်နေကြတာလဲ။ သူတို့မှာ အာရပ်ကမ္ဘာ ဆော်ဒီတို့ ဒူဘိုင်းတို့က ပိုက်ဆံတွေအများကြီးရကြတယ်။ သူတို့တွေဟာ တိုင်းရင်းသား တကယ်မှန်ခဲ့ရင် အဲဒီကရတဲ့ငွေတွေနဲ့ သမိုင်းရှင်းလင်းပွဲ (၁၀) ခါလုပ်လို့ရတယ်။ ဘာမဟုတ်တဲ့ Burmam UK Campaign တို့လို ဥရောပသမဂ္ဂအဖွဲ့မှ ဟန်ညောင်ရွှေဆို့လို လူတွေကို ငွေပေးပြီးဂါဒဖြန့်ခိုင်းနေလို့ ဘာထူးမှာလဲ။ အလကားပဲ ငွေကုန်တယ်၊ လေကုန်တယ်။ ဒီအဖွဲ့စာချုပ်တွေကို လက်ညှိုးထိုးပြ၊ ဟိုအဖွဲ့ကစာချုပ်တွေကို လက်ညှိုးထိုးပြ။ မရှိတဲ့ဟာကို အရှိလုပ်ပြီး၊ သမိုင်းကို လိမ်ပြီးရေး ဒီကြားထဲက ဘာမှမသိတဲ့အကောင်တွေက သံယောင်ဂါးပြီး

(ဟေယာ လေးဂါး) ငွေစား။ သနားစရာတော့ ကောင်းသား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ စိတ်တော့ မကောင်းပါဘူး။ မလိမ် မညာပဲနဲ့ ထိုင်းလန်းတို့၊ ပသျှူးတို့လို အေးအတူ ပူအမျှဗမာပြည်ထဲမှာ နေရင်ပြီးတဲ့ကိစ္စ။ ဒီလိုလုပ်လိုက်လို့ကား သူတို့အတွက်နဲ့ ပြည်တွင်းမူဆလင်တွေ အနေရခက်တာပေ့ါ။ ဒေသခံ ရခိုင်လူမျိုးတွေအတွက်ရော ဒို့ဗမာတွေအတွက်ရော့ သတိထားစရာတစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ အောင့်သက်သက်နဲ့ တစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုး၊ တစ်ဘာသာနဲ့တစ်ဘာသာ ဘယ်လိုမျက်နှာပြကြမလဲ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ နိုင်ငံခြားရောက် ပညာတတ်မူဆလင်တစ်ယောက် နှစ်ယောက် ကြောင့် ပြည်တွင်းမူဆလင်တွေ အနေရခက်တာပေ့ါ။ ဒို့ဗမာတွေဖက်က ဂင်ကြည့်ကြမယ်။ စစ်တပ်ကောင်း ဘင်္ဂလီမူဆလင်တွေကို တိုင်းရင်းသားမဟုတ်ပဲ၊ တိုင်းရင်းသားပါလို့ လက်ခံလိုက်ပြီဆိုပါတော့ ဒို့ဗမာရဲ့သမိုင်း နောက်ဆက်တွဲ ဘာဖြစ်သွားမလဲ ဂုန်ကြီးချုပ်ဦးနုမဲရရှိရေးအတွက် လုပ်ခဲ့တဲ့ပြသနာ ဒို့ဗမာတွေ ဒီနေ့အထိ မျက်နှာပျက်နေကြရတယ်။ ဒီကိစ္စကို ဒီနေ့နဂတ တစ်ဖြစ်လဲ့ ဦးသိန်းစိန်အစိုးရတောင် သမိုင်းတရားခံအဖြစ် မခံပဲ၊ ရှောင်ခွင်းပြီးလုပ်တယ်။ ဥပမာဆိုပါတော့ ဒီ မရှိတဲ့ ရိုဟင်ဂျာဆိုတဲ့နာမည်ကို အရှိလုပ်ပြီးတော့ နိုင်ငံသားရပိုင်ခွင့်ထက်ကျော်၍ တိုင်းရင်းသားအဖြစ်ပေးလိုက်ပြီးဆိုပါတော့ ဒီနေ့ပေးရင် မနက်ဖြန် ဆော်ဒီနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ လူဦးရေ တစ်ဂက်ကို ဗမာပြည်မှာ လက်ခံရတော့မယ်။ သန်ဖက်ခါ ရွှေတိ ဂုံစေတီဟာ ရွှေတွေပုံပလီဖြစ်သွားမယ်။ ဒို့မန္တလေးမှာရှိတဲ့ မဟာမြတ်မုနိဘုရားလည်း ဒန်ပေါက်ချက်တဲ့ ကြေး အိုးကြီးဖြစ်သွားမယ်။ အခွင့်အရေးအမျိုးမျိုးတောင်းပြီးတော့ ဗမာနိုင်ငံဟာ မူဆလင်နိုင်ငံဖြစ် သွားနိုင် တယ်။ နိုင်ငံလည်းပျောက်၊ ဘာသာလည်းပျောက်၊ လူမျိုးလည်းပျောက်၊ ဂု၊ ဂ၊ ၆ ပေ့ါကွာ။ ဒို့ဗမာတွေ မပေ့ါကြနဲ့။ ရခိုင်ပြည်ကလာတဲ့ ဂေါဟာရဆိုတော့ ရခိုင်တွေဘယ်လိုခံစားကြမလဲ မပြောတတ်ဘူး။ ဒို့ဗမာ တွေမှာလည်း တာဂန်ရှိတယ်။ မူဆလင်တွေကတော့ တစ်ကမ္ဘာလုံးအတိုင်းအတာနဲ့ သိကြတဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘယ်အခွင့်အရေးကိုမဆို အသေရရ အရှင်ရရ အလကားရတာအကုန်ယူ၊ လူ့အခွင့်အရေး လူ့အခွင့်အရေးအော် ကမ္ဘာပေါ်မှာပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ငိုပြ၊ အမြတ်မရရင်လည်းနေပါစေ၊ အာရကမ္ဘာကအမြတ်ငွေ ဒေါ်လာရနေတာပဲ၊ ဂေစားမျှစားပေ့ါ။ အစ္စလာန်သာသနာပြုရန် ဗမာပြည်ဟာ ကမ္ဘာမှာထိပ်ဆုံးပဲ။ ဒီတော့ ဒို့ဗမာတွေသတိထားကြ။ ဒို့ဗမာတွေ မပေ့ါကြနဲ့။ ပထမတော့ ရိုဟင်ဂျာဆိုတာ ဟုတ်လေမလားလို့ သနားလိုက်တာ။ ရှစ်လေးလုံးနောက်ပိုင်း အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်မှ သိလာတဲ့ဂေါဟာရ၊ နောက်လည်းကျတော့ Arakan ရိုဟင်ဂျာ၊ ပြီးတော့ Myanmar ရိုဟင်ဂျာ၊ ဒီလိုအမျိုးမျိုး ပုတ်သင်ညိုလို အသွင်ပြောင်းလာတဲ့အခါ၊ ဒို့ဗမာပြည်ဟာ ကံဆိုးလေစွတကား၊ အရှေ့မှာ (၁) နာမည်ခံတရုတ် မန္တလေးကိုချုပ်လိုက်ပြီ။ အနောက်မှာ ရိုဟင်ဂျာအမည်ခံ စစ်တပ်ကောင်းဘင်္ဂလီမူဆလင်ကုလားတွေက အနောက်ဖက်အခြမ်းကိုချုပ်တော့မည်။ ဒီအချိန်မှာ ဒို့ဗမာတွေ သတိမထားကြရင်၊ ဘယ်အချိန်မှာထားကြမလဲ။ ဒီဟာလိုလို ဟိုဟာ လိုလိုသံယောက်လိုက်ပြီး ဂါးမနေကြနဲ့။ တစ်ချိန်က ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံဖြစ်ခဲ့တဲ့ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီး ရှားနိုင်ငံတွေကို ဥပမာကြည့်ကြ။ အာဖဂ္ဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံက ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်ကြီးကို အော်စမာ ဘင်လာဒင်အုပ်စုထုခွဲလိုက်တာကို အမှတ်ရကြ။ ကျွန်တော်နောက်ဆုံးပြောလိုတာက

စစ်တပ်ကောင်း အနွယ်ဖွား ဘင်္ဂလီကုလားတွေဟာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံစုတ်ပြတ်သပ်နေလို့ ဒို့ဗမာနိုင်ငံမှာ တိုင်း ရင်းသား အဖြစ်လာခံချင်နေကြတာ။ တကယ်လို့ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံသာ ကမ္ဘာမှာမော်ကြည့်ရ မယ့်နိုင်ငံဖြစ် နေမယ် ဆိုရင် သူတို့တွေဟာ ဒို့ဗမာနိုင်ငံမှာလာပြီး တိုင်းရင်းသားအဖြစ်ကို မဆိုထားဖို့၊ နိုင်ငံ သား အဖြစ်တောင် လာ တောင်းကြမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို အားလုံးသိထားသင့်ပါကြောင့် တင်ပြလိုက် ရပါ တယ်။

ကိုရွှေမန်း